Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25959
Copyright: Admont, Benediktinerstift

nunc trpidtas cordis detinet me. qd consungere nequeo ad te.
Hec hoc solum doleo. qd tuę dne dulcedinis gā careo. s; qa succedentū sibi in corde meo noxiarū multitudo cogitationū quasi quedā paralysis intus debilitat & dissoluit me. qd subsistere ñ ualeo in te. hec ē tortura. qua male torquet anima mea. Hec sanctorum oratio. oratio ē hominis ñ carnalis s; spīralis. orationi pēcedenti tanto sublimior. quanto dō utpote tota spīralis est uicinior. que etiā nunquā sine effectu pēnit. quē admodum ēsequent euangelista ostendit eū subiungit. Et ait illi ibe. ego ueniā & curabo eū. Vbi erat ibū. ē facere ibū. Dicit. qndo animę desiderium suū tribuit. Qd dicit. Ego ueniā. Venit. dum desiderantū se animę. p uisitantē dulcedinis suę gām se ostendit. ut dū hic petitionis suę effectū pmerē. ggē futurę beatitudinis quā ñ momentanę s; ētnuę. ñ transeunt s; ēnalit cū ipso habitura erit certissime. testante aplo PAVLO q dicit. Qui dedit nobis pignus spē. Breuis enī illa supnę uisitationis gā que tantum hic degustat. pignus qddā ē ggē illus. quę in futura uita hominī sine fine reseruat. Hoc enī ostendit nobis dnis. eū ñ pseruialit dicit. ego uenio. s; ego ueniā. & curabo eū. Est enī quasi dicat. Cū mortalis uitę miserias ēsieris. cū deposito carnis onere. ex angustiis laboriosi huius certaminis liberandus eris. ego ueniam. p diuinitatis meę potentiā. ego te curabo. quia ab omni quā nunc pateris infirmitate mentis & corporis. p mentis ipsū te sanabo. Ex hac ineffabili diuinę collocutionis affabilitate que ñ corporis s; cordis aures percipit. ipse etiā homo cognoscere incipit. qd ita sit. qd ad plenā ggē dī dulcedinē in hac uita nunquā puenire possit. Vnde respondet & dicit. Dne. ñ sū dignus. ut intres sub tectum meū. s; tantū die uerbo & sanabit puer mis. Ac si dicat. Indignus sū dne. quādiu tectū porto miserę huius